

І на тім рушникові...

Майже десять років знадобилося науковим працівникам Костопільського районного краєзнавчого музею для того, аби організувати і сформувати виставку рушників місцевих майстрів кінця XIX початку XX ст. Вони вирушали у далекі села, хутори, зустрічалися і бесідували з десятками людей, котрі зберегли обереги нашої духовності, що прийшли їм у спадок від колишніх майстрів народної творчості.

Так з'явилася виставка. На ній представлено понад 50 рушників – від звичайних побутових, святкових, весільних, обрядових до релігійних, так званих наобразників, декоративних. Найдавнішому серед експонатів понад сто років, він складений з кількох пошкоджених часом й обставинами рушників у єдиний орнамент. Увагу відвідувачів привертають також обрядові рушники. Їх колекція вражає красою і витонченістю,

зображеннями людей і тварин, квітів і птахів. Ось, наприклад, свати їдуть на конях, а далі – наче жива лілія – символ дівочої цноти і чистоти.

На всіх витворах майстринь, як правило, домінують два кольори – червоний та чорний. Вишиті вони різними способами – хрестиком, квадратами. Найбільше милують зір рушники з вишитими на них трояндами, черно-

бривцями, маками, що притаманні саме поліській місцині.

– Нам передали або подарували, – каже науковий працівник музею Петро Кононець (на фото), – рушники мешканці сіл Мирного, Ставка, Лісополя, Збужа, райцентру. З-поміж багатьох відзначаю рушник, що належав родині першої жінки-трактористки на Костопільщині Надії Климівни Коваль. Оригіналь-

ністю вирізняються рушники, передані К.Д.Данильчук, Н.О.Недашківською, О.С.Бузько та іншими жінками, які зберегли до наших днів рукотворну спадщину.

Насамкінець зауважимо, що спонсорами в організації виставки виступили приватні підприємці Галина Гладіш, Євген Нікітчук, директор заводу продтоварів Микола Кучерук.

Віктор ШКЛЯРУК